

ادعیه خروج از منزل

ادعیه منتخب کافی: فصل دوم: دعاهاى امامان هنگام خوابیدن و بیدار شدن:

۱. از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده است انسان زمانی که خواست از خانه خارج شود، هنگام نیت خروج سه مرتبه بگوید: الله اکبر و سه مرتبه

بِاللَّهِ أَخْرُجُ وَبِاللَّهِ أَدْخُلُ وَعَلَى اللَّهِ أَتَوَكَّلُ

به کمک خدا بیرون می روم، و به کمک خدا وارد می شود، و بر خدا توکل می کنم

آنگاه بگوید:

اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِي وَجْهِ هَذَا بَحَيْرٍ وَاخْتِمْ لِي بِحَيْرٍ وَقِنِي شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خدایا در این روز به رویم بگشا به خیر، و برایم پایان بده به خیر، و از شرّ هر جنبنده ای تو که گیرنده مهارش هستی حفظم کن، به درستی که پروردگارم بر راهی مستقیم است

پیوسته در پناه خدای عزّ و جلّ باشد، تا به همان مکانی که در آن بود باز گردد.

۲. از امام زین العابدین علیه السلام روایت شده است که به هنگام بیرون رفتن از در خانه بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ

به نام خدا، ایمان آوردم به خدا، و بر خدا توکل کردم

۳. از امام باقر علیه السلام نقل شده است که هر کس زمانی که از منزلش بیرون می رود بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ أُمُورٍ كُلِّهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الْآخِرَةِ

به نام خدا، خدا مرا بس است، بر خدا توکل کردم، خدایا خیر همه کارهایم را از تو می خواهم، و از خاری دنیا و عذاب آخرت به تو پناه می آورم

خدا آنچه از امر دنیا و آخرت او را اندوهگین می سازد کفایت می فرماید .

۴. از حضرت امام صادق علیه السلام نقل شده است که وقتی که از منزل خود بیرون می روی بگو:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا خَرَجْتُ لَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَرَجْتُ لَهُ

به نام خدا، توکل کردم بر خدا، جنبش و نیرویی نیست مگر به خدا، خدایا، خیر آنچه به خاطرش از خانه بیرون شدم از تو می خواهم، و از شر آنچه به خاطرش بیرون آمدم به تو پناه می آورم،

اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَأَتِمِّمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ

خدایا از فضلت بر من وسعت بخش، و نعمتت را بر من کامل کن، و مرا در طاعتت به کار گیر،

وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و اشتیاقم را در آنچه نزد توست قرار ده، و مرا بر آیینت و آیین رسالت بمیران

۵. از امام رضا علیه السلام نقل شده است که پدرم زمانی که از منزل خارج می شد، این کلمات را می گفت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ خَرَجْتُ بِجَوْلِ اللَّهِ وَقُوَّتِهِ لِابْجَوْلِ مِنِّي وَلَا قُوَّتِي

به نام خدا که رحمتش بسیار و مهربانی اش همیشگی است، خارج شدم به قوت و نیروی خدا، نه به قدرت و نیروی خویش،

بَلْ بِجَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ يَا رَبِّ مُتَعَرِّضًا لِرِزْقِكَ فَاتِنِي بِهِ فِي عَافِيَةٍ

بلکه به قدرت و نیروی تو، ای پروردگرم روزی ات را خواستارم، آن را در عین عافیت به من عنایت کن

۶. از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است که هر که از منزلش بیرون می رود، ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند، پیوسته در حفظ خدای عز و جل باشد، و تا به منزلش بازگردد، خدا از او محافظت نماید .

۷. از امام هفتم علیه السلام روایت شده است که هر گاه خواستی به سفر روی، بر در خانه ات بایست، و سوره های حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق را از پیش رو، و از طرف راست و چپ بخوان، آنگاه بگو:

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَاحْفَظْ مَاعِي وَ سَلِّمْ مَاعِي وَ بَلِّغْنِي وَ بَلِّغْ مَاعِي بِلَا غَا حَسَنًا

خدایا مرا و آنچه با من است حفظ کن، و مرا و آنچه با من است به سلامت دار، و مرا و آنچه با من است به نیکی برسان

۸. و نیز از آن حضرت روایت شده است که هر گاه در سفر یا حضر [حضر یعنی ماندن در وطن، در مقابل سفر] از منزلت بیرون رفتی بگو:

بِسْمِ اللَّهِ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

به نام خدا، به خدا ایمان آوردم، و بر خدا توکل کردم، آنچه خدا خواست، جنبش و نیرویی نیست مگر به خدا